

ວາລະສານວິທະຍາສາດມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈສະຫະສາຂາວິຊາ, ວາລະສານເປີດກວ້າງ

ສະບັບທີ 6, ເຫຼັ້ມທີ 3 (Special Issue) 2020, ເລກທະບຽນ ISSN 2521-0653

ປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ¹

ສັນຕິ ປະທຸມທອງ², ບຸນທະວີ ສີຜັນທອງ, ຫັດສະພອນ ພິລາສຸກ ແລະ ອຸ່ນເຮືອນ ພັນທຸລັກ

ພາກວິຊາ ບໍລິຫານທຸລະກິດ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ໃນສະພາບເສດຖີຄຂອງໂລກ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ພົບຄວາມຜັນຜ່ວນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຜັນຜ່ວນທາງເສດຖະກິດ, ບັນຫາການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ, ບັນຫາການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ, ບັນຫາໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ບັນຫາໂລກລະບາດ ໂດຍສະເພາະ COVID-19 ເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດຈໍາຕ້ອງຊອກຫາແຫຼ່ງເງິນທຶນນໍາສະຖາບັນການເງິນ ໂດຍສະເພາະທະນາຄານທຸລະກິດມາປັບປຸງທຸລະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ສະນັ້ນ, ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ (ທຄຕລ) ຈຶ່ງມີບົດບາດໜ້າທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍໃນການສະໜອງແຫຼ່ງເງິນກູ້ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ເຊິ່ງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ໃນການສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຂອງລັດຖະບານໃນການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ການສຶກສາປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ເປັນການວິເຄາະແບບປະລິມານ ແລະ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງ ຕັ້ງແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011 ຫາໄຕມາດທີ 3 ປີ 2019 ຈາກບົດລາຍງານທາງດ້ານການເງິນຂອງ ທຄຕລ, ໂດຍທົດສອບຄວາມສໍາພັນ ສະຫວ່າງປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ປະລິມານເງິນຝາກແບບມີກໍາໜົດ ຂອງ ທຄຕລ ດ້ວຍວິທີກໍາລັງສອງນ້ອຍສຸດ (OLS) ເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ການບໍລິຫານໃຫ້ສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ພາກທຸລະກິດຂອງປະເທດອັນນໍາໄປສູ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ຫຼຸດຜົນຈາກປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າໂຄງສ້າງປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ເປັນການສະໜອງສິນເຊື້ອໄລຍະກາງ ສະເລ່ຍ 55.89% ຂອງສິນເຊື້ອທັງໝົດ ໃຫ້ຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງບໍລິການ ໂດຍມີແຫຼ່ງເງິນທຶນໃນການປ່ອຍສິນເຊື້ອມາຈາກປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ສະເລ່ຍ 65.03% ຂອງສິນເຊື້ອທັງໝົດ ແລະ ສັດສ່ວນສ້າງໂຄງສ້າງໜີ້ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນໜີ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້(PL) ສະເລ່ຍ 97.96% ຂອງສິນເຊື້ອທັງໝົດ ແລະ ສັດສ່ວນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (NPL) ສະເລ່ຍ 2.04% ເຊິ່ງເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກໍາໜົດ.

ປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ປ່ຽນແປງມາຈາກ ການປ່ຽນແປງອັດຕາເບ້ຍເງິນກູ້ລູກຄ້າຊັ້ນດີ, ການປ່ຽນແປງປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ, ການປ່ຽນປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານອື່ນ ແລະ ການປ່ຽນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ໃນລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%, ສ່ວນການປ່ຽນແປງປະລິມານການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບບໍ່ມີຜົນເຮັດໃຫ້ປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ.

ຄໍາສໍາຄັນ

ປະລິມານສິນເຊື້ອ, ອັດຕາດອກເບ້ຍລູກຄ້າຊັ້ນດີ, ປະລິມານເງິນຝາກ, ປະລິມານເງິນກູ້ຢືມ, NPL ແລະ OLS.

¹ ການອ້າງອິງພາສາລາວ

ສັນຕິ ປະທຸມທອງ ແລະ ຄະນະ. (2020). ປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອຂອງ ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ, ວາລະສານວິທະຍາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ, ສະບັບທີ 6 ເຫຼັ້ມທີ 3 (Special Issue), ໜ້າທີ: 1400-1409.

² ຕິດຕໍ່ຜົວຜົນ

ສັນຕິ ປະທຸມທອງ, ພາກວິຊາບໍລິຫານທຸລະກິດ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ
Tel: 020 5678 8880 , Email: st.0302.modern@gmail.com

FACTORS AFFECTING THE AMOUNT OF CREDIT OF BANQUE POUR LE COMMERCE EXTERIEUR LAO PUBLIC

**Santi PATHOUMTHONG³, Bounthavy SIPHANTHONG, Thatsapone PHILASOUK
and Ounheuan PHANTHOULACK**

Department of Management, Faculty of Economics and Tourisms, Souphanouvong University, Laos

ABSTRACT

The uncertainty of the current situation of Lao and global economies have made difficult for business entrepreneurs struggling with economic issues, the use of modern technology, high competition, natural disasters and global epidemic, particularly Covid-19 are the major factors contributing to business operators to seek for sources of finances from financial institutions, for instance business bank to strengthen its capacity. Thus, Banque Pour Le Commerce Exterieur Lao Public (BCEL), one of the most best banking sectors in Lao PDR, has played a significant role in providing loans in an attempt to provide banking services and has made an enormous contribution to the socio-economic development of Lao PDR.

An investigation of the factors affecting the credit of Banque Pour Le Commerce Exterieur Lao Public (BCEL) via the use of quantitative analysis and secondary data, which were collected from fourth quarter of 2011 to the third quarter of 2019 from BCEL financial Report, was applied to test the correlation between factors affecting the amount of fixed deposit of BCEL. To examine these factors, the methods of ordinary least square (OLS) was deployed in order to effectively manage credit management which is considered to benefit a variety of business sectors of the country as they are more likely to accelerate the country's development leading to graduation from least developed country in the future.

The study found that BCEL's credit structure provides medium-term loans at an average of 55.89% of all loans for Trading companies and Services company. The Credit's Capital sources is almost from the deposits at an average of 65.03% of the loans. The majority of the debt structure is performing loans (PL) at an average of 97.96% of total loans and 2.04% of non-performing loans (NPL), which is lower than Bank of the Lao PDR standard set.

An analysis also shows that the factors affecting the amount of Credit of BCEL are from the changing of good loan interest rates (AAA Loan), deposits amount, loans amount from other bank and changing of non-performing loans amount and these factors are statistically significant at 99% level of confidence. The result also shows that changing of capital investment amount in the stock market do not affect on the credit amount of BCEL.

Keywords

Credit amount, AAA Loan interest rates, Deposits amount, Loans amount, NPL and OLS methodology

³ *Correspondence*

SANTI PATHOUMTHONG, Department of Management, Faculty of Economics and Tourisms, Souphanouvong University, Tel: 020 5678 8880, Email: st.0302.modern@gmail.com

1. ພາກສະເໜີ

ໃນສະພາບເສດຖິດຂອງໂລກ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ພົບຄວາມຜັນຜ່ວນ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຕ້ອງເຊີນໜ້າກັບຄວາມຜັນຜ່ວນທາງເສດຖະກິດ, ບັນຫາການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ, ບັນຫາການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ, ບັນຫາໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ບັນຫາໂລກລະບາດ ໂດຍສະເພາະ COVID-2019 ເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດຈໍາຕ້ອງຊອກຫາແຫຼ່ງເງິນທຶນນໍາສະຖາບັນການເງິນມາປັບປຸງທຸລະກິດໃຫ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ສະນັ້ນ, ສະຖາບັນການເງິນຈຶ່ງມີບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍໃນສະໜອງເງິນທຶນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ລັດຖະບານ ໂດຍສະເພາະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວກາງລະຫວ່າງ ການອອມກັບການລົງທຶນ ໂດຍຜ່ານທຸລະກໍາທາງດ້ານການຮັບຝາກເງິນ ແລະ ການໃຫ້ສິນເຊື້ອເປັນຫຼັກສໍາຄັນ, ການດໍາເນີນທຸລະກໍາທາງການເງິນຂອງສະຖາບັນການເງິນໄດ້ມີຂະໜາຍຕົວອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນກັນສູງ ຕາມສະພາບແວດລ້ອມທາງເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ແລະ ການເງິນທີ່ມີປຽນແປງໄປທັງໃນດ້ານທີ່ດິນ ແລະ ບໍ່ດິນ ເຊິ່ງສະຖາບັນການເງິນທີ່ສໍາຄັນໄດ້ແກ່ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ບໍລິສັດເງິນທຶນ, ສະຫະກອນອອມຊັບ ແລະ ເງິນທຶນຫຼັກຊັບເປັນຕົ້ນ ໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດຈັດເປັນກຸ່ມສະຖາບັນການເງິນທີ່ມີສ່ວນແບ່ງທາງການຕະຫຼາດໃນດ້ານເງິນຝາກ ແລະ ສິນເຊື້ອຫຼາຍທີ່ສຸດ, ດັ່ງນັ້ນ ລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດຈຶ່ງເປັນເສັ້ນເລືອດໃຫຍ່ໃນການຫຼໍ່ລ້ຽງລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດໃຫ້ມີຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕ ກໍຄື ທະນາຄານທຸລະກິດເປັນກົນໄກຫຼັກທີ່ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການລົງທຶນ, ການຜະລິດ, ການຈ້າງງານ, ການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ກິດຈະການອື່ນໆ ໃນລະບົບເສດຖະກິດ ເຊິ່ງສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດມີຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ ໂດຍກົນໄກທີ່ສໍາຄັນປະການໜຶ່ງຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຄື ການລະດົມເງິນອອມຈາກປະຊາຊົນ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມຈາກທັງພາຍໃນ ແລະ

ຕ່າງປະເທດ ມາຈັດສັນໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດຕ່າງໆ ຂອງປະເທດໄດ້ກູ້ຢືມໃນຮູບຂອງ “ເງິນໃຫ້ສິນເຊື້ອ”.

ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ (ທຄຕລ) ເປັນສະຖາບັນການເງິນໜຶ່ງ ທີ່ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ ໃນສປປ ລາວ, ເນື່ອງຈາກເປັນແຫຼ່ງເງິນຝາກ ແລະ ແຫຼ່ງເງິນກູ້ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ເຊິ່ງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ໃນການສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ, ສ້າງຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ຂະຫຍາຍການບໍລິການໃຫ້ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດຂອງລັດຖະບານໃນການປັບປຸງ, ພັດທະນາ. ປະຈຸບັນການບໍລິການຂອງ ທຄຕລ ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ: ການບໍລິການດ້ານເງິນຝາກ, ເງິນກູ້, ອອກໃບຮັບປະກັນຈາກທະນາຄານ, ຊໍາລະສະສາງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ບໍລິການບັດ ເອທິເອັມ, ບໍລິການບັດເຄຼດິດສາກົນ, ການບໍລິການຜ່ານໂທລະສັບມືຖື, ອິນເຕີເນັດ ແລະ ອື່ນໆ. ປະຈຸບັນ ທຄຕລ ມີ 20 ສາຂາ, 83 ໜ່ວຍບໍລິການ, 16 ຫ້ອງແລກປ່ຽນ ແລະ ມີຫຼາຍ 100 ກວ່າທະນາຄານຕົວແທນໃນໂລກ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ທຄຕລ ເຊິ່ງເປັນທະນາຄານທີ່ສໍາຄັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຊິ່ງສະໜອງປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາຂະໜາດໃຫຍ່ ໃນຈໍານວນວົງເງິນທີ່ສູງ, ແຕ່ແຫຼ່ງເງິນທຶນສໍາຄັນ ທີ່ໃຊ້ໃນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ເຊິ່ງປີ 2011 ທຄຕລ ມີຍອດປະລິມານສິນເຊື້ອ 5,324,130 ລ້ານກີບ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃຫ້ຂະແໜງການຄ້າ 22.87%, ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາການຄ້າ 22.19%, ຂະແໜງບໍລິການ 22.16%, ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ 21.65% ແລະ ຂະແໜງອື່ນໆ 11.13%. ມາຮອດທ້າຍເດືອນ ກັນຍາ ປີ 2019 ມີຍອດປະລິມານສິນເຊື້ອ 27,426,677 ລ້ານກີບໂດຍຂະແໜງ ອຸດສາຫະກໍາການຄ້າ 52.66%, ຂະແໜງການຄ້າ 15.53%, ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ 14.71%, ຂະແໜງບໍລິການ 12.75% ແລະ ຂະແໜງອື່ນໆ 4.35%⁴, ເຊິ່ງເຫັນວ່າປະລິມານສິນເຊື້ອສິນ

⁴ ບົດລາຍງານທາງດ້ານການເງິນຂອງ ທຄຕລ ປີ2011 ແລະ 2019

ເຊື່ອທີ່ປ່ອຍໃຫ້ລູກຄ້າມີສັດສ່ວນສູງຂຶ້ນໂດຍສະເພາະຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການຄ້າ ເຊິ່ງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະລິມານເງິນກູ້ອາດມາຈາກປັດໄຈພາຍໃນ ແລະ ປັດໄຈພາຍນອກຂອງທະນາຄານການຄ້າເຊັ່ນ: ອັດຕາດອກເບ້ຍ, ປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ, ປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານ, ປະລິມານເງິນລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບເປັນຕົ້ນ.

ຈາກເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ສຶກສາສົນໃຈຢາກສຶກສາປັດໄຈໃດແດ່ທີ່ມີຜົນຕໍ່ການໃຫ້ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ເຊິ່ງຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ທຄຕລ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການຄວບຄຸມປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບດີ ແລະ ສັດສ່ວນທີ່ ໝາະສົມ ຕະຫຼອດຈົນສາມາດກຳນົດນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດປັດຈຸບັນ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານການໃຫ້ສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ພາກທຸລະກິດຂອງປະເທດອັນນຳໄປສູ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ມີຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ.

2. ວິທີການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ.

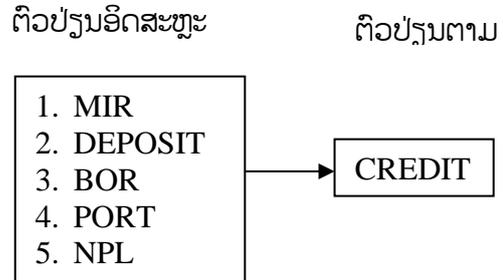
ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ ມີວິທີການວິເຄາະແບບປະລິມານ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງ (Secondary data) ເຂົ້າໃນການສຶກສາໂດຍມີວິທີການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າດັ່ງລຸ່ມນີ້:

2.1 ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາ.

ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ວິເຄາະມາຈາກບົດລາຍງານທາງດ້ານການເງິນຂອງ ທຄຕລ ແຕ່ໄຕມາດ 4 ປີ 2011 ຫາ ໄຕມາດ 3 ປີ 2019 ແລະ ບົດລາຍງານເງິນຕາ ແລະ ທະນາຄານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງມາຈາກບົດລາຍງານທາງດ້ານການເງິນຂອງ ທຄຕລ ປະກອບມີຂໍ້ມູນປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານທີ່ປ່ອຍກູ້ໃຫ້ລູກຄ້າ(CREDIT), ປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ(DEPOSIT), ປະລິມານເງິນກູ້ຢືມ ຈາກທະນາຄານອື່ນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ(BOR), ປະລິມານເງິນລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ(PORT) ແລະ ປະລິມານໜີ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້

(NPL), ສ່ວນອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ລູກຄ້າຊັ້ນດີ(MIR) ມາຈາກບົດລາຍງານເງິນຕາ ແລະ ທະນາຄານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

2.2 ກອບແນວຄິດໃນການສຶກສາ

2.3 ແບບຈຳລອງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາ.

ການສ້າງແບບຈຳລອງໃນການສຶກສາ ມາຈາກທິດສະດີປະລິມານເງິນກູ້ຢືມ⁵ ແລະ ງານວິໄຈຂອງ Sunantha PROMMAS ປີ 2016, ໂດຍມີແບບຈຳລອງທາງເສດຖາມິຕິດັ່ງນີ້:

$$LNCRE_t = \beta_0 + \beta_1 \Delta MIR_t + \beta_2 LNDEP_t + \beta_3 LNBOR_t + \beta_4 LNPORT_t + \beta_5 LNNPL + \bar{u}$$

ໂດຍວ່າ:

LNCRE= ໂລກາລິດປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ(ຕໍ່ກີບ)

ΔMIR= ການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍລູກຄ້າຊັ້ນດີ (%)

LNDEP= ໂລກາລິດປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ(ຕໍ່ກີບ)

LNBOR= ໂລກາລິດປະລິມານເງິນກູ້ຢືມ ຈາກທະນາຄານອື່ນ (ຕໍ່ກີບ)

LNPORT= ໂລກາລິດປະລິມານເງິນລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ(ຕໍ່ກີບ)

LNNPL= ໂລກາລິດປະລິມານໜີ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (ຕໍ່ກີບ)

2.4 ວິທີການວິເຄາະ.

⁵ ວະເຣດ ອຸປາຕິກ, ເສດຖະສາດການເງິນ ແລະທະນາຄານໜ້າ 97.

- ສ່ວນທີ 1: ໂຄງສ້າງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ ເຊິ່ງປະກອບມີສິນເຊື້ອໄລຍະສັ້ນ, ສິນເຊື້ອໄລຍະກາງ ແລະ ສິນເຊື້ອໄລຍະຍາວ ເປັນການວິເຄາະແບບປະລິມານ ໂດຍໃຊ້ສະຖິຕິຜັນລະນາເພື່ອອະທິບາຍສັດສ່ວນການປ່ຽນແປງຕາມໂຄງສ້າງສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ.

2.5 ສົມມຸດຖານໃນການສຶກສາ

1) ຖ້າ $\beta_1 < 0$ ສະແດງວ່າການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ລູກຄ້າຊັ້ນຕີສິ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອໃຫ້ລູກຄ້າ ປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມກັນ.

2) ຖ້າ $\beta_2 > 0$ ສະແດງວ່າການປ່ຽນແປງປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າສິ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃນທິດທາງດຽວກັນ.

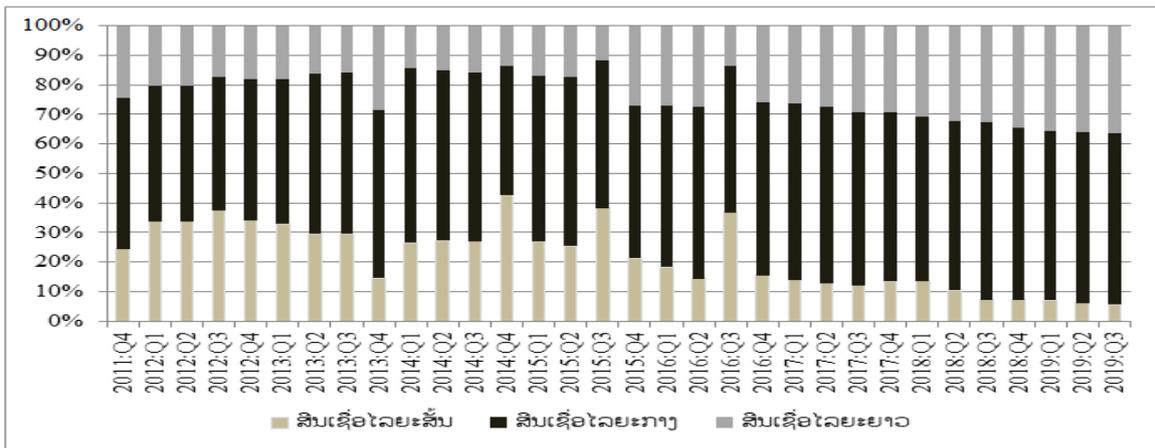
3) ຖ້າ $\beta_3 > 0$ ສະແດງວ່າການປ່ຽນແປງປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານອື່ນສິ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃນທິດທາງດຽວກັນ.

ຖ້າ $\beta_4 < 0$ ສະແດງປະລິມານເງິນລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສິ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື້ອ

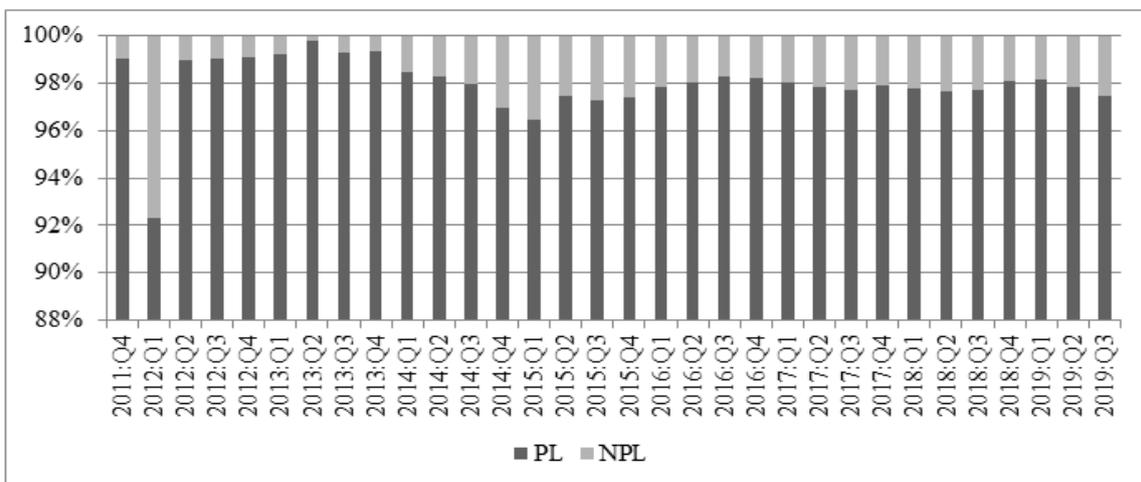
-

3. ຜົນການສຶກສາ.

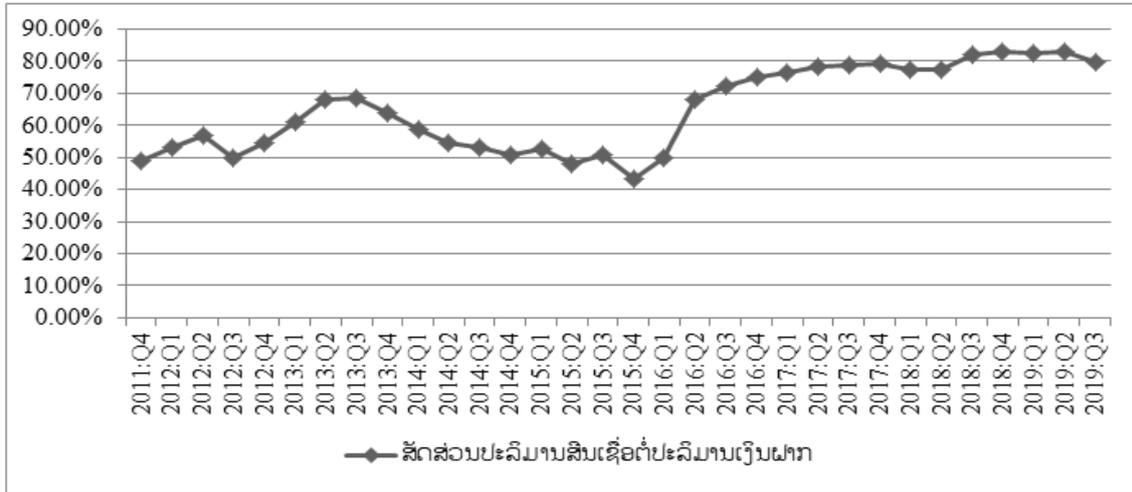
3.1 ໂຄງສ້າງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ

ຮູບທີ1 ສັດສ່ວນໂຄງສ້າງສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ແຍກຕາມປະເພດສິນເຊື້ອຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011ຫາໄຕຕາດທີ 3 ປີ2019

ຮູບທີ 2: ສັດສ່ວນໂຄງສ້າງສິນເຊື້ອຂອງ ທຄຕລ ແຍກຕາມປະເພດໜີ້ຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011ຫາໄຕຕາດທີ 3 ປີ2019

ຮູບທີ 3 ສັດສ່ວນການປ່ຽນປະລິມານສິນເຊື່ອ ຕໍ່ກັບປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011 ຫາໄຕມາດທີ 3 ປີ 2019

ຈາກຮູບທີ 1 ເຫັນວ່າສັດສ່ວນໂຄງສ້າງປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ແຍກຕາມປະເພດສິນເຊື່ອຂອງລູກຄ້າແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011 ຫາໄຕມາດທີ 3 ປີ 2019 ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກປະລິມານສິນເຊື່ອໄລຍະກາງສະເລ່ຍ 55.89% ເຫດຜົນເນື່ອງຈາກລູກຄ້າກູ້ຢືມເງິນໄປລົງທຶນໃນຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງບໍລິການເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເຊິ່ງມີໄລຍະເວລາກູ້ຢືມ 1-5 ປີ, ຮອງລົງມາສິນເຊື່ອໄລຍະຍາວ ສະເລ່ຍ 26.62% ເຊິ່ງເປັນສິນເຊື່ອສະໜອງໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຂະແໜງ ການກໍ່ສ້າງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການສ້າງເຄື່ອນໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ເປັນໂຄງການສຳປະທານມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 5 ປີ, ສ່ວນສິນເຊື່ອໄລຍະສັ້ນໂດຍສະເລ່ຍ 17.48% ເຊິ່ງເປັນການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃນຂະ ແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ຫຼັດຖະກຳຕາມລະດູການຜະລິດໃນໄລຍະເວລາ 1 ປີ. ນອກຈາກການໃຫ້ສິນເຊື່ອໄລຍະຍາວ ຂອງທຄຕລ ມີແນວໂນ້ມສູງກວ່າໃຫ້ສິນເຊື່ອໄລຍະສັ້ນເຫດຜົນເນື່ອງຈາກສິນເຊື່ອໄລຍະສັ້ນມີຄວາມສ່ຽງເກີດມີໜີ້ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້(NPL)ສູງກວ່າໜີ້ສິນໄລຍະຍາວເນື່ອງຈາກການປ່ຽນສະພາບແວດລ້ອມທາງເສດຖະກິດ, ໄພທຳມະຊາດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການໃຫ້ສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານການຄ້າເພື່ອຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ

ຂະໜາດໃຫຍ່, ການກໍ່ສ້າງໃນໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ.

ຈາກຮູບທີ 2 ເຫັນວ່າສັດສ່ວນໂຄງສ້າງສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ແຍກຕາມປະເພດໜີ້ຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011 ຫາໄຕມາດທີ 3 ປີ 2019 ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສັດສ່ວນ ໜີ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້(PL)ສະເລ່ຍ 97.96% ຂອງສິນເຊື່ອທັງໝົດ ແລະ ສັດສ່ວນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (NPL) ສະເລ່ຍ 2.04% ເຊິ່ງເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳໜົດຄື 3% ຂອງສິນເຊື່ອທັງໝົດ, ສະແດງວ່າ ການບໍລິຫານບໍລິຫານໜີ້ ຂອງ ທຄຕລ ມີປະສິດທິພາບ.

ແຕ່ໄຕມາດທີ 1 ປີ 2012 ທຄຕລ ມີສັດສ່ວນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (NPL) ໃນອັດຕາ 7.67% ຂອງສິນເຊື່ອທັງໝົດ ເຫດຜົນມາຈາກການບໍລິຫານໜີ້ບໍ່ຫັດກຸມເພາະມີການປ່ອຍສິນເຊື່ອເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍສະເພາະຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ.

ຈາກຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າສັດສ່ວນໂຄງສ້າງສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ຕໍ່ປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ປີ 2011 ຫາໄຕມາດທີ 3 ປີ 2019 ສະເລ່ຍ 65.03%, ສະແດງວ່າແຫຼ່ງເງິນທຶນໃນການປ່ອຍສິນເຊື່ອຂອງ ທຄຕລ ມາຈາກເງິນປະລິມານຝາກຂອງລູກຄ້າຢູ່ໃນສັດສ່ວນ 65.03%, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 34.79% ມາຈາກສ່ວນມາຈາກ

ໜຶ່ງ, ຈຶ່ງສະຫຼຸບຜົນຂອງການປະເມີນສົມຜົນການທົດ
ຖອຍດ້ວຍວິທີກຳລັງສອງນ້ອຍສຸດໄດ້ດັ່ງນີ້:

-ການປ່ຽນແປງປັດໄຈດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍລູກຄ້າ
ຊັ້ນດີ (ΔMIR) ມີຄ່າສຳປະສິດເທົ່າກັບ 21.2958
ສະແດງວ່າການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍລູກຄ້າຊັ້ນດີ ມີ
ຄວາມສຳພັນ ກັບ ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້
ແກ່ລູກຄ້າໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
99% ແລະ ກົງກັນຂ້າມກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ເຊິ່ງໝາຍ
ຄວາມວ່າ ຖ້າການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍລູກຄ້າຊັ້ນ
ດີເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນ
ເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ ໃນ ທຸກຄວາມ ປ່ຽນແປງຫຼຸດລົງ
21.30%.

- ການປ່ຽນແປງປັດໄຈດ້ານປະລິມານເງິນຝາກ
ຂອງລູກຄ້າ ມີຄ່າສຳປະສິດເທົ່າກັບ 0.9381 ສະແດງວ່າ
ການປ່ຽນແປງປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າມີຄວາມສຳ
ພັນ ກັບ ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ
ໃນທາງດຽວກັນ ໂດຍມີວິໄນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ
ຖືກຕ້ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າ
ການປ່ຽນແປງປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ 1%
ຈະເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ
ເພີ່ມຂຶ້ນ 0.9381 % .

- ການປ່ຽນແປງປັດໄຈດ້ານປະລິມານເງິນກູ້ຢືມ
ຈາກທະນາຄານອື່ນ ມີຄ່າສຳປະສິດເທົ່າກັບ 0.1610
ສະແດງວ່າ ການປ່ຽນປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ
ອື່ນ ມີຄວາມສຳພັນ ກັບ ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອ
ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າໃນທາງດຽວກັນ ໂດຍມີວິໄນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
99% ແລະ ຖືກຕ້ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ເຊິ່ງໝາຍ
ຄວາມວ່າ ຖ້າການປ່ຽນປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈາກ
ທະນາຄານອື່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະເຮັດໃຫ້ການປ່ຽນແປງ
ປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ ເພີ່ມຂຶ້ນ 0.1610%.

- ການປ່ຽນແປງປັດໄຈດ້ານໜີ້ທີ່ບໍ່ກຳໃຫ້ເກີດລາຍ
ໄດ້ມີຄ່າສຳປະສິດເທົ່າກັບ -0.1424 ສະແດງວ່າ ການ
ປ່ຽນແປງໜີ້ທີ່ບໍ່ກຳໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ ມີຄວາມສຳພັນ ກັບ
ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ ໂດຍມີວິໄນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ
ຖືກຕ້ອງກັບສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າ

ປ່ຽນແປງໜີ້ທີ່ບໍ່ກຳໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະເຮັດ
ໃຫ້ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ ຫຼຸດລົງ
0.1424%.

4. ວິພາກຜົນ.

- ຈາກສຶກສາເຫັນວ່າການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກ
ເບ້ຍລູກຄ້າຊັ້ນດີມີຄວາມສຳພັນທາງດ້ານກົງກັນຂ້າມກັບ
ການປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າແຕ່ໃນທົດ
ສະດີປະລິມານເງິນກູ້ຢືມແລ້ວຖ້າອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້
ເພີ່ມຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈະຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຜົນ
ການສຶກສາອັດຕາດອກເບ້ຍເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການ
ປ່ຽນແປງປະລິມານສິນເຊື່ອເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະແດງວ່າການກູ້
ຢືມຂອງລູກຄ້າບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເລື່ອງອັດຕາດອກເບ້ຍ
ເງິນກູ້ຢືມຈະສູງ ເນື່ອງຈາກການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນໃນສະຖາ
ບັນການເງິນ ຂອງລູກຄ້າມີຈຳກັດ ແລະ ສປປ ລາວ ຍັງ
ເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຄວາມຕ້ອງການເງິນທຶນໃນ
ລົງທຶນໃນກິດຈະການຕ່າງໆມີປະລິມານສູງ. ສະນັ້ນ, ໃນ
ເວລາທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ດຳເນີນນະໂຍບາຍການ
ເງິນໃນດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຕ້ອງໃຫ້ເໝາະສົມກັບອຸປະ
ສົງ ແລະ ອຸປະທານຂອງເງິນໃນລະບົບເສດຖະກິດເພື່ອບໍ່
ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ເງິນເຜີ້ ຫຼື ເງິນຝົດ.

- ຈາກການສຶກສາພົບວ່າໜີ້ທີ່ບໍ່ກຳໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້
(NPL) ຂອງ ທຸກຄວາມ ມີຜົນຕໍ່ການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ລູກ
ຄ້າເຊິ່ງໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າຖ້າ
ປະລິມານ NPL ເພີ່ມຂຶ້ນ ມີຜົນເຮັດໃຫ້ທະນາຄານ
ພິຈາລະນາການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃນປະລິມານນ້ອຍລົງ, ແຕ່ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງໃນສະພາບເສດຖະກິດ ປັດຈຸບັນ ແລະ
ພິຈາລະນາແນວໂນ້ມຂອງປະລິມານການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃນ
ອະນາຄົດເຫັນວ່າມີປະລິມານສິນເຊື່ອເພີ່ມຂຶ້ນທຸກໆວັນ
ເຊິ່ງຈະເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ ທຸກຄວາມ ພິບັບຫາ NPL ເພີ່ມ
ຂຶ້ນເກີນມາດຕະຖານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳ
ໜົດເຊິ່ງສິ່ງຜົນຕໍ່ການຫາກຳໄລຂອງທະນາຄານ ແລະ
ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຜູ້ຝາກເງິນ ແລະ ຜູ້ຖືຫຸ້ນຂອງ
ທະນາຄານ. ສະນັ້ນ, ທະນາຄານຄວນພິຈາລະນາ ແລະ
ການບໍລິຫານສິນເຊື່ອຮັດກຸມໂດຍສະເພາະໜີ້ສິນໄລຍະ
ສັ້ນ.

- ຈາກການສຶກສາພົບວ່າປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າເປັນແຫຼ່ງເງິນທຶນໃນສັດສ່ວນທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນການໃຫ້ສິນເຊື່ອ ດຶກວ່າການກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານອື່ນ ແລະ ເປັນປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນໃນການໃຫ້ສິນເຊື່ອທາງດ້ານດຽວກັນ. ສະນັ້ນ, ທຸລະກິດ ຄວນສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມກ່ຽວກັບດ້ານເງິນຝາກຂອງລູກໃຫ້ເໝາະກັບສະພາບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການສະດວກສະບາຍ ແລະ ວ່ອງໄວ.

- ຈາກການສຶກສາປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການໃຫ້ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຸລະກິດ ມີປັດໄຈດ້ານການປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍ ແລະ ໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການວິໄຈຂອງ Sunantha PROMMA (2016) ທີ່ໄດ້ສຶກສາປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານໄທພານິດ ມະຫາຊືນ(ໄທ), ສ່ວນອັນແຕກຕ່າງ ປັດໄຈດ້ານປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ແລະ ປະລິມານເງິນກູ້ຢືມສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານ.

5. ສະຫຼຸບ

ໂຄງສ້າງປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຸລະກິດ ມາຈາກປະລິມານສິນເຊື່ອໄລຍະກາງ ສະເລ່ຍ 55.89% ເຫດຜົນເນື່ອງຈາກລູກຄ້າກູ້ຢືມເງິນໄປລົງທຶນໃນຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງບໍລິການເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ສັດສ່ວນສ້າງໂຄງສ້າງໜີ້ຂອງລູກຄ້າມາຈາກໜີ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້(PL) ສະເລ່ຍ 97.96% ຂອງສິນເຊື່ອທັງໝົດ ແລະ ສັດສ່ວນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (NPL) ສະເລ່ຍ 2.04% ເຊິ່ງເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳໜົດ ສະແດງວ່າ ການບໍລິຫານໜີ້ ຂອງ ທຸລະກິດ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສັດສ່ວນສ້າງໂຄງສ້າງສິນເຊື່ອຂອງທຸລະກິດ ຕໍ່ປະລິມານເງິນຝາກ ສະເລ່ຍ 65.03%, ສະແດງວ່າແຫຼ່ງເງິນທຶນໃນການປ່ອຍສິນເຊື່ອຂອງ ທຸລະກິດ ມາຈາກເງິນປະລິມານຝາກຂອງລູກຄ້າ.

ປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຸລະກິດ ປ່ຽນແປງ ປະກອບມີ: ການປ່ຽນແປງອັດຕາເບ້ຍເງິນກູ້ລູກຄ້າຊັ້ນດີຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ການປ່ຽນແປງ

ປະລິມານເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ, ການປ່ຽນປະລິມານເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານອື່ນ ແລະ ການປ່ຽນໜີ້ທີ່ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ໃນລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%, ສ່ວນການປ່ຽນແປງປະລິມານການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບບໍ່ມີຜົນເຮັດໃຫ້ປະລິມານສິນເຊື່ອຂອງ ທຸລະກິດ.

6. ຄຳຂອບໃຈ

ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ຄຳຂອບໃຈມາຍັງຄະນະນຳມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ, ຂໍຂອບໃຈມາຍັງຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ, ບົດລາຍງານເສດຖະກິດເງິນຕາຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວປະຈຳໄຕມາດ 4, ປີ 2011 ຫາ ໄຕມາດ 4 ປີ 2014. [ອອນໄລ໌], 2020.[ຄົ້ນຫາວັນທີ 23 ມັງກອນ 2020]. ຄົ້ນຫາຈາກ:

<http://www.lsx.com.la/info/disclosure/listPosts.do?lang=lo&searchItem2=temp1&searchText2=LA3000010006>.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ເອກະສານການເພີ່ມທະວີຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສິນເຊື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບເລກທີ 311/ກຄທສ, ລົງວັນທີ 2 ມິຖຸນາ 2010.

ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊືນ, ບົດລາຍງານດ້ານການເງິນ ປະຈຳໄຕມາດ 1, ປີ 2015 ຫາ ໄຕມາດ 3 ປີ 2019. [ອອນໄລ໌], 2020.[ຄົ້ນຫາວັນທີ 23 ມັງກອນ 2020]. ຄົ້ນຫາຈາກ:

<https://www.bcel.com.la/bcel/financcail-report.html>.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບົດລາຍງານດ້ານພາກສ່ວນເງິນຕາ ແລະ ທະນາຄານ. [ອອນໄລ໌], 2020.[ຄົ້ນຫາວັນທີ 23 ມັງກອນ 2020]. ຄົ້ນຫາຈາກ:

https://www.bol.gov.la/Money_and_Banking

ພູເພັດ ກ້ຽວພິລາລິງ, ບຸນມິ ອິນທະເກສອນ, ຄຳນິກອນ ສີປະເສດ ແລະ ມຸນິກ ບຸນຍະລາສີ. ການນຳໃຊ້

ໂປຣແກຣມ Eviews ສຳລັບເສດຖາມິຕິ. ຈັດພິມ

ໂດຍມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, 2016

ອັດສະພິງສ໌ ອັນທອງ, ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ Eviews ເພື່ອການ
ວິເຄາະ Unit root, Cointegration ແລະ ECM,
ສະຖາບັນວິທະຍາສາດສັງຄົມ, ມະຫາວິທະຍາໄລ
ຊຽງໃໝ່, ປີ 2003.

ວະເຣດ ອຸບປາຕິກ, ເສດຖະສາດການເງິນ ແລະ
ທະນາຄານ ໜ້າ 97. ມະຫາວິທະຍາໄລທຳມະຊາດ
(2011).

Pimlapat PATTANACHAI. (2016). Factors
Affecting Commercial Bank' s Loan of
Thai Commercial Banks. Thesis of
Bangkok University (Thailand)

Sunantha PROMMA (2016). Factors Affecting
the Quantity of Credit Siam Commercial
Bank Public Company Limited. Thesis
of Bangkok University (Thailand).

Niramon LEEKHAM. (2004) An Analysis of
Factors Affecting the Commercial
Bank's Loan at Regional Level. Thesis
of Master of Economics, Dhurakijpundit
University (Thailand)

Stigitz, F.C & Weiss, A. (1979). Credit
rationing on Markets with imperfect
information Englewood Cliffs, NJ:
Princeton University.

Felicia Omowunmi Olokoyo. (2011).
Determinants of Commercial Bank'
Lending Behavior in Nigeria.
International Journal of Financial research.
[Online]. Available:
<http://www.covenantuniversity.edu.ng>
[2020, 15 June].

Neelam Timsina(2015). Determinants of
Commercial Bank' Lending in Nepal.
NRB Economic Review. [Online].
Available:
[http://www.nrb.org.np/ecorev/article/3.p
df](http://www.nrb.org.np/ecorev/article/3.pdf) [2020,15 June].